

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر علف کش متریبوزین و پیریدوکسین بر برخی از فرآیندهای فیزیولوژیکی گندم

محل انتشار:

چهارمین همایش علوم علف های هرز ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

راضیه رجبی - دانشگاه آزاد اسلامی ، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم پایه ،گروه زیست شناسی ، تهران، ایران

رضانعلی خاوری نژاد - دانشگاه آزاد اسلامی ، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده علوم پایه ،گروه زیست شناسی ، تهران، ایران

فائزه فغانی - دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم زیستی ،گروه علوم گیاهی ، تهران، ایران.

فرزانه نجفی - دانشگاه تربیت معلم - دانشکده علوم پایه -گروه زیست شناسی ، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بمنظور بررسی اثرات علف کش متریبوزین و پیریدوکسین بر برخی از فرآیندهای فیزیولوژیکی گیاهگندم، آزمایشی در قالب طرح کاملا تصادفی در گلخانه ی مرکز تحقیقات کشاورزی و دامپروری گلپایگان و آزمایشگاه فیزیولوژی گیاهی دانشگاه تربیت مدرس انجام شد. پس از گذشت ۳۵ روز از کشت بذرهاي گندم در گلدانهای پلاستیکی ، تیمارهای آزمایش به شکل اسپری برگی و به ترتیب ذیل انجام گرفت: ۱- متریبوزین به مقدار رایج ۱/۱۰ کیلوگرم در هکتار، ۲- پیریدوکسین به غلظت ۱۰۰ میلی گرم در لیتر، ۳- پیریدوکسین (۱۰۰ میلی گرم در لیتر + متریبوزین (۱/۱۰ کیلوگرم در هکتار)، ۴- شاهد. بعد از گذشت ۷ روز از اعمال تیمارها، بوته ها برداشت و در نیتروژن مایع تثبیت شده و روی آنها آنالیزهای بیوشیمیایی انجام گرفت . نتایج نشان می دهد که اسپری گیاه گندم با متریبوزین سبب کاهش معنی دار وزن تر و خشک ساقه و نیز کاهش معنی دار مقدار قندهای محلول شده ولی فعالیت آنزیم گلوکاتایون-S ترانسفراز افزایش یافته است . کاربرد پیریدوکسین سبب افزایش وزن تر و خشک ساقه ، افزایش مقدار قندهای محلول و کاهش فعالیت آنزیم گلوکاتایون-S ترانسفراز گردیده ولی این تغییرات در مقایسه با گروه شاهد معنی دار نبود. بنابراین متریبوزین به عنوان یک تنش غیر زنده برای گیاه زراعی گندم محسوب می شود .

کلمات کلیدی:

پیریدوکسین ، گندم، متریبوزین ، قند کل ، گلوکاتایون-S ترانسفراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1877623>

